

श्रीरामगीता

shrIrAmagItA

sanskritdocuments.org

September 19, 2018

shrIrAmagItA

श्रीरामगीता

Sanskrit Document Information

Text title : rAmagItA

File name : raamagitaa.itx

Category : gItA, raama, giitaa

Location : doc_giitaa

Author : veda vyaasa (traditionally ascribed)

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : vedaanta philosophy,@shruti-saara-sangraha@,in the form of

Latest update : Dec. 17, 1997

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

September 19, 2018

sanskritdocuments.org

श्रीरामगीता

श्रीमलादेव उवाच -

ततो जगन्मङ्गलमङ्गलात्मना

विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् ।

यथार पूर्वाचरितं रघूत्तमो

राजर्षिवर्यैरभिसेवितं यथा ॥ १ ॥

सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना

रामः कथाः प्राड पुरातनीः शुभाः ।

राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो

द्विजस्य तिर्यङ्त्वमथाड राघवः ॥ २ ॥

कदारिद्र्येकान्त उपस्थितं प्रभुं

रामं रमालावितपादपङ्कजम् ।

सौमित्रिरासादितशुद्धभावनः

प्रणम्य भक्त्या विनयान्वितोऽब्रवीत् ॥ ३ ॥

त्वं शुद्धबोधोऽसि हि सर्वद्विना-

मात्मास्यधीशोऽसि निराकृतिः स्वयम् ।

प्रतीयसे ज्ञानदृशां मलामते

पादाब्जभृङ्गाडितसङ्गसङ्गिनाम् ॥ ४ ॥

अडं प्रपन्नोऽस्मि पदाम्बुजं प्रभो

भवापवर्गं तव योगिभावितम् ।

यथाञ्जसाज्ञानमपारवारिधिं

सुभं तरिष्यामि तथानुशाधि माम् ॥ ५ ॥

श्रुत्वाथ सौमित्रवचोऽपिलं तदा

प्राड प्रपन्नार्तिडरः प्रसन्नधीः ।

विज्ञानमज्ञानतमःप्रशान्तये

श्रुतिप्रपन्नं क्षितिपालभूषणः ॥ ६ ॥

श्रीरामयन्त्र उवाच -

आदौ स्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः

कृत्वा समासादितशुद्धमानसः ।

समाप्य तत्पूर्वमुपात्तसाधनः

समाश्रयेत्सद्गुरुमात्मलब्धये ॥ ७ ॥

क्रिया श्रीरोद्भवलेतुरादृता

प्रियाप्रियौ तौ भवतः सुरागिणः ।

धर्मतरौ तत्र पुनः शरीरकम्

पुनः क्रिया चकवदीर्यते भवः ॥ ८ ॥

अज्ञानमेवास्य हि मूलकारणं

तद्धानमेवात्र विधौ विधीयते ।

विधैव तन्नाशविधौ पटीयसी

न कर्म तज्जं सविरोधमीरितम् ॥ ९ ॥

नाज्ञानलानिर्न य रागसंक्षयो

भवेत्ततः कर्म सद्योषमुद्भवित् ।

ततः पुनः संसृतिरथवारिता

तस्माद्बुधो ज्ञानवियारवान्भवित् ॥ १० ॥

ननु क्रिया वेदमुपेन योद्विता

तथैव विद्या पुरुषार्थसाधनम् ।

कर्तव्यता प्राणभृतः प्रयोद्विता

विद्यासहायत्वमुपैति सा पुनः ॥ ११ ॥

कर्माकृतौ दोषमपि श्रुतिर्जगौ

तस्मात्सद्यो कार्यमिदं मुमुक्षुणा ।

ननु स्वतन्त्रा ध्रुवकार्यकारिणी

विद्ये न किञ्चिन्मनसाप्यपेक्षते ॥ १२ ॥

न सत्यकार्योऽपि हि यद्गदध्वरः

प्रकाङ्क्षतेऽन्यानपि कारकादिकान् ।

तथैव विद्या विधितः प्रकाशितै-

र्विशिष्यते कर्मभिरेव मुक्तये ॥ १३ ॥

केचिद्भ्रदन्तीति वितर्कवादिन-

स्तदध्यसदृष्टविरोधकारणात् ।

दृढाभिमानादभिवर्धते छिया

विद्या गताडङ्कृतितः प्रसिध्यति ॥ १४ ॥

विशुद्धविज्ञानविरोचनाञ्चिता

विद्यात्मवृत्तिश्चरमेति भाष्यते ।

उद्वेति कर्माभिलकारकादिभि-

र्निडन्ति विद्याभिलकारकादिभम् ॥ १५ ॥

तस्मान्त्यजेत्कार्यमशेषतः सुधी-

र्विद्याविरोधान्न समुख्ययो भवेत् ॥

आत्मानुसन्धानपरायणः सदा

निवृत्तसर्वेन्द्रियवृत्तिगोचरः ॥ १६ ॥

यावच्छारीरादिषु माययात्मधी-

स्तावद्विधेयो विधिवान्कर्मणाम् ।

नेतीति वाक्यैरभिलं निषिध्य तत्

ज्ञात्वा परात्मानमथ त्यजेच्छियाः ॥ १७ ॥

यदा परात्मात्मविभेदभेदकं

विज्ञानमात्मन्यवभाति भास्वरम् ।

तदैव माया प्रविलीयतेऽञ्जसा

सकारका कारणात्मात्मसंसृतेः ॥ १८ ॥

श्रुतिप्रमाणाभिविनाशिता य सा

कथं भविष्यत्यपि कार्यकारिणी ।

विज्ञानमात्रादमलाद्धितीयत-

स्तस्मादविद्या न पुनर्भविष्यति ॥ १९ ॥

यदि स्म नष्टा न पुनः प्रसूयते

कर्ताडमस्येति मतिः कथं भवेत् ।

तस्मात्स्वतन्त्रा न किमध्यपेक्षते

विद्य विमोक्षाय विभाति डेवला ॥ २० ॥

सा तैत्तिरीयश्रुतिराड सादरे

न्यासं प्रशस्ताम्बिलकर्मणां स्फुटम् ।

येतावदित्याड य वाजिनां श्रुति-

ज्ञानं विभोक्षाय न कर्म साधनम् ॥ २१ ॥

विद्यासमत्वेन तु दर्शितस्त्वया

ऋतुर्न दृष्टान्त उदाहृतः समः ।

कृत्वैः पृथक्त्वाद्भ्रुडुकारकैः ऋतुः

संसाध्यते ज्ञानमतो विपर्ययम् ॥ २२ ॥

सप्रत्यवायो ऽयडमित्यनात्मधी-

रज्ञप्रसिद्धा न तु तत्त्वदर्शिनः ।

तस्माद्भ्रुवैस्त्याज्यमविडियात्मभि-

र्विधानतः कर्म विधिप्रकाशितम् ॥ २३ ॥

श्रद्धान्वितस्तत्त्वमसीति वाड्यतो

गुरोः प्रसादादपि शुद्धमानसः ।

विज्ञाय चैकात्म्यमथात्मश्रुतयोः

सुधी भवेन्भेरुश्रिवाप्रकम्पनः ॥ २४ ॥

आदौ पदार्थावगतिर्लिङ्कारणं

वाड्यार्थविज्ञानविधौ विधानतः ।

तत्त्वम्पदार्थौ परमात्मश्रुतका-

वसीति चैकात्म्यमथानयोर्भवेत् ॥ २५ ॥

प्रत्यङ्परोक्षादि विरोधमात्मनो-

र्विडाय सङ्गुड्य तयोश्चिदात्मताम् ।

संशोधितां लक्षणया य लक्षितां

ज्ञात्वा स्वमात्मानमथाद्रयो भवेत् ॥ २६ ॥

येकात्मकत्वाज्जडती न सम्भवे-

तथाजडल्लक्षणाता विरोधतः ।

सोड्यम्पदार्थाविव भागलक्षणा

युज्येत तत्त्वम्पदयोरेधतः ॥ २७ ॥

रसादिपञ्चीकृतभूतसम्भवं

भोगालयं दृग्भसुष्मादिकर्मणाम् ।

शरीरमाधन्तवदादिकर्मजं

मायामयं स्थूलमुपाधिमात्मनः ॥ २८ ॥

सूक्ष्मं मनोबुद्धिदेशेन्द्रियैर्युतं

प्राणैरपञ्चीकृतभूतसम्भवम् ।

भोक्तुः सुभादेरनुसाधनं भवेत्

शरीरमन्यद्विदुरात्मनो बुधाः ॥ २९ ॥

अनाधनिर्वाच्यमपीड कार्णं

मायाप्रधानं तु परं शरीरकम् ।

उपाधिभेदात्तु यतः पृथक्स्थितं

स्वात्मानमात्मन्यवधारयेत्कृत्वा ॥ ३० ॥

कोशेष्वयं तेषु तु तत्तदाकृति-

र्विभाति सङ्गात्स्फुटिकोपलो यथा ।

असङ्गद्रूपोऽयमज्ञो यतोऽद्भयो

विज्ञायतेऽस्मिन्धारितो विचारिते ॥ ३१ ॥

बुद्धेस्त्रिधा वृत्तिरपीड दृश्यते

स्वप्नादिभेदेन गुणत्रयात्मनः ।

अन्योन्यतोऽस्मिन्व्यभिचारितो मृषा

नित्ये परे ब्रह्मणि केवले शिवे ॥ ३२ ॥

द्वेन्द्रेयप्राणमनश्चिदात्मनां

सङ्घादजस्रं परिवर्तते धियः ।

वृत्तिस्तमोमूलतयाज्ञलक्षणं

यावद्भवेत्तावदसौ भवोद्भवः ॥ ३३ ॥

नेतिप्रमाणेन निराकृताभिलो

लुटा समास्वादितचिद्धनामृतः ।

त्यजेदशेषं जगदात्तसद्रसं

पीत्वा यथाम्भः प्रज्ज्वाति तद्गुलम् ॥ ३४ ॥

कदाचिदात्मा न मृतो न जायते

न क्षीयते नापि विवर्धतेऽनवः ।

निरस्तसर्वातिशयः सुष्वात्मकः

स्वयम्भ्रमः सर्वगतोऽयमद्भ्यः ॥ ३५ ॥

अेवंविधे ज्ञानमये सुष्मात्मके
 कथं भवो दुःखमयः प्रतीयते ।
 अज्ञानतोऽध्यासवशात्प्रकाशते
 ज्ञाने विलीयते विरोधतः क्षणात् ॥ ३६ ॥

यदन्वदन्यत्र विभाव्यते भ्रमा-
 दध्यासमित्यालुरमुं विपश्चितः ।
 असर्पभूतेऽहिविभावनं यथा
 रज्ज्वादिडे तद्गदपीश्वरे जगत् ॥ ३७ ॥

विकल्पमायारहिते चिदात्मके-
 ऽलङ्कारे अेष प्रथमः प्रकल्पितः ।
 अध्यास एवात्मनि सर्वकारणे
 निरामये ब्रह्मणि केवले परे ॥ ३८ ॥

धृष्ट्यादिरागादि सुभादिधर्मिकाः
 सदा धियः संसृतिहेतवः परे ।
 यस्मात्प्रसुप्तौ तदभावतः परः
 सुप्तस्वरूपेण विभाव्यते हि नः ॥ ३९ ॥

अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिबिम्बितो
 ज्ञवप्रकाशोऽयमितीर्यते चितः ।
 आत्माधियः साक्षितया पृथङ्स्थितो
 बुध्धापरिच्छिन्नपरः स एव हि ॥ ४० ॥

चिद्बिम्बसाक्ष्यात्मधियां प्रसङ्गत-
 स्त्वेकत्र वासादनवाक्तलोऽवत् ।
 अन्योन्यमध्यासवशात्प्रतीयते
 जडाजडत्वं च चिदात्मयेतसोः ॥ ४१ ॥

गुरोः सकाशादपि वेदवाक्यतः
 सञ्जातविद्यानुभवो निरीक्ष्य तम् ।
 स्वात्मानमात्मस्थमुपाधिवर्जितं
 त्यजेदशेषं जडमात्मगोचरम् ॥ ४२ ॥

प्रकाशरूपोऽलमजोऽलमद्भयो-

ऽसङ्घट्टिभातोऽऽत्मतीव निर्मलः ।

विशुद्धविज्ञानधनो निरामयः

सम्पूर्णा आनन्दमयोऽऽत्मक्रियः ॥ ४३ ॥

सदैव मुक्तोऽऽत्मयिन्त्यशक्तिमा-

नतीन्द्रियज्ञानमविडियात्मकः ।

अनन्तपारोऽऽत्मदर्शनं बुधै-

र्विभावितोऽऽत्तं लृष्टि वेदवादिभिः ॥ ४४ ॥

अेवं सदात्मानमभ्रिउतात्मना

वियारमाएस्थ विशुद्धभावना ।

उन्यादविधामशिरेश्च कारकै

रसायनं यद्द्रष्टुपासितं रुजः ॥ ४५ ॥

विविक्ता आसीन उपारतेन्द्रियो

विनिर्जितात्मा विमलान्तराशयः ।

विभावयेदकमन्यसाधनो

विज्ञानदृक्केवल आत्मसंस्थितः ॥ ४६ ॥

विश्वं यदेतत्परमात्मदर्शनं

विलापयेदात्मनि सर्वकारणे ।

पूर्वाश्रिदानन्दमयोऽवतिष्ठते

न वेद बाह्यं न य किञ्चिदान्तरम् ॥ ४७ ॥

पूर्वं समाधेरभिलं विचिन्तये-

दोङ्गारमात्रं सयरायरं जगत् ।

तदेव वाच्यं प्राणवो हि वायको

विभाव्यतेऽज्ञानवशान्न बोधतः ॥ ४८ ॥

अकारसंज्ञः पुरुषो हि विश्वको

ल्युकारकस्तैजस ईर्यते क्मात् ।

प्राज्ञो मकारः परिपठ्यतेऽभिलैः

समाधिपूर्वं न तु तत्त्वतो भवेत् ॥ ४९ ॥

विश्वं त्वकारं पुरुषं विलापये-

दुकारमध्ये बहुधा व्यवस्थितम् ।

ततो मकारे प्रविलाप्य तैजसं

द्वितीयवर्षां प्रणवस्य चान्तिमे ॥ ५० ॥

मकारमध्यात्मनि चिद्धने परे

विलापयेत्प्राज्ञमपीड कारणम् ।

सोऽडं परं ब्रह्म सदा विमुक्तिम-

द्विज्ञानदृग् मुक्त उपाधितोऽमलः ॥ ५१ ॥

अेवं सदा ज्ञातपरात्मभावनः

स्वानन्दतुष्टः परिस्मृताभिलः ।

आस्ते स नित्यात्मसुभप्रकाशकः

साक्षाद्विमुक्तोऽयलवारिसिन्धुवत् ॥ ५२ ॥

अेवं सदाभ्यस्तसमाधियोगिनो

निवृत्तसर्वेन्द्रियगोचरस्य छि ।

विनिर्जिताशेषरिपोरडं सदा

दृश्यो भवेयं जितषड्गुणात्मनः ॥ ५३ ॥

ध्यात्वैवमात्मानमडर्निशं मुनि-

स्तिष्ठेत्सदा मुक्तसमस्तबन्धनः ।

प्रारब्धमश्रन्नभिमानवर्जितो

मय्येव साक्षात्प्रविलीयते ततः ॥ ५४ ॥

आदौ च मध्ये च तथैव चान्ततो

भवं विदित्वा भयशोककारणम् ।

छित्वा समस्तं विधियाद्योदितं

भजेत्स्वमात्मानमथाभिलात्मनाम् ॥ ५५ ॥

आत्मन्यभेदेन विभावयन्निरुदं

भवत्यभेदेन मयात्मना तदा ।

यथा जलं वारिनिधौ यथा पयः

क्षीरे विद्यद्व्योम्न्यनिले यथानिलः ॥ ५६ ॥

छत्थं यदीक्षेत छि लोकसंस्थितो

जगन्मृषैवेति विभावयन्मुनिः ।

निराडृतत्वाच्छ्रुतियुक्तिमानतो

यथेन्दुभेदो दिशि दिग्भ्रमादयः ॥ ५७ ॥

यावन्न पश्येदभिलं मदात्मकं

तावन्मदाराधनतत्परो भवेत् ।

श्रद्धालुरत्यूर्जितभक्तिलक्षणो

यस्तस्य दृश्योऽहमलर्निशं लृष्टि ॥ ५८ ॥

रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसङ्ग्रहं

मया विनिश्चित्य त्वोदितं प्रिय ।

यस्त्वेतदालोचयतीह बुद्धिमान्

स मुच्यते पातकराशिभिः क्षणात् ॥ ५९ ॥

भ्रातर्यदीहं परिदृश्यते जग-

न्माथैव सर्वं परिहृत्य येतसा ।

मद्भावनाभावितशुद्धमानसः

सुभी भवानन्दमयो निरामयः ॥ ६० ॥

यः सेवते मामगुणं गुणात्परं

लृष्टा कदा वा यद्वि वा गुणात्मकम् ।

सोऽहं स्वपादाञ्चितरेणुभिः स्पृशन्

पुनाति लोकत्रितयं यथा रविः ॥ ६१ ॥

विज्ञानमेतदभिलं श्रुतिसारमेकं

वेदान्तवेद्यरणेन मथैव गीतम् ।

यः श्रद्धया परिपठेद्गुरुभक्तियुक्तो

मद्भूपमेति यद्वि मद्भयनेषु भक्तिः ॥ ६२ ॥

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उभामुखेऽश्वरसंवादे उत्तरकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

shrIrAmagItA

pdf was typeset on September 19, 2018

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

